

sig senere saaledes, at en ny Rekonstruktion — altsaa af Landmandsbanken — „blev nødvendig i Februar 1923. Ved denne overtog Staten indtil 1. April 1928 fuld Garanti for alle retsgyldige Fordringer paa Banken. Garantien dækker ikke Præferenceaktiekapitalen. De 5 Mill. Kr.“ — det er altsaa det Beløb, som Store Nordiske har anbragt deri — „er afholdt af Reservefonden og Aktierne opført blandt dennes Papirer, men indenfor Linien, og det fordi Aktiernes Værdi ikke kan konstateres, medens efter de i Selskabets Regnskab hidtil fulgte Principper ethvert Papir skal kunne udbringes til den for det opførte Værdi“. Det er altsaa noget fuldstændig andet end det, den højtærede Finansminister har sagt, nemlig at Store Nordiske Telegrafskab havde vurderet ligesom han disse Præferenceaktier til Nul. (*Finansministeren* [Bramsnæs]: De staar til Nul). Fordi Aktiernes Værdi ikke kan konstateres, ikke fordi Aktiernes Værdi anses for Nul. (*Finansministeren* [Bramsnæs]: Men de staar til Nul). Ja, men den højtærede Finansminister kan virkelig ikke være bekendt at debattere paa en saa fuldstændig formalistisk Maade. Det, det drejede sig om, det, hvormed jeg skulde slaas, var aabenbart det, om det kunde paavises, at Store Nordiske Telegrafskabs Bestyrelse havde haft den Opfattelse, at disse Aktiers Værdi var Nul. Det var ikke Tilfældet, og det var det, som den højtærede Minister ikke var saa heldig at udtrykke i sine Udtalelser her. Det er derfor, jeg kalder hans Fremstilling vildledende.

Men om Principper i denne Sag hos den højtærede Finansminister kan der vistnok ikke være Tale. Det slutter jeg af, at man til Eksempel har ladet de fuldstændig værdiløse russiske Papirer blive staaende til den Værdi, de var ansat til efter de hidtil gældende Regler, til den sidste Noteringsværdi, 3 400 000 Kr.; de er ganske værdiløse. Dette var berettiget efter den tidligere Praksis, men aldeles ikke efter den højtærede Finansministers Praksis. Men han har ikke haft saa meget Brug for at være ude efter de russiske Papirer, som han havde for at være ude efter Præferenceaktierne.

Men set bort fra de 40 Millioner er der et Overskud paa Driftsregnskabet af ca. 27 Mill. Kr. mod et Overskud af knap 3½ Mill. Kr. i Fjor. At det er en Fremgang af meget stor Betydning, vil vel ingen kunne nægte. Derimod vil man vel strides om, hvorvidt der nu ogsaa er Balance paa det samlede Regnskab, § 26 inklusive. Tager man det rent kasse-mæssigt, er der jo et

Underskud paa henved 6 Mill. Kr., og i Indtægten er indgaaet Provenuet af Laanet hos den svenske Rigsbank til Afgørelse af vor Skyld i Anledning af Skillemøntudvekslingen, og lægges de 15 Mill. Kr. til de 6 Millioner, fremkommer; om man vil, et Underskud paa 21 Mill. Kr. Men man vil formentlig, naar man anlægger almindelige forretningsmæssige Principper, ikke kunne tvistes om, at de 6 Mill. Kr. omtrent opvejes af et lignende Beløb, der fremkommer, naar man fra Udgifterne drager, hvad der er anvendt til Ydelse af rentebærende Laan, og Værdien af de uafhændede Husmands- og Boligobligationer, sat til en Kurs, som de tidligere er afhændet til. Saa bliver der 15 Millioner tilbage, og det Spørgsmaal, der nu rejser sig, er da det, om de 15 Mill. Kr. kan siges at ækvivaleres af de ca. 1¼ Million, hvormed Afdrag paa Statsgælden overstiger det 10 Millioners Laan og de 36 Millioner, der er anvendt til Erhvervelse af indtægtgivende Formueværdier, efter at alt det er udskilt, som det ikke er Meningen skal give Indtægt; Besvarelsen afhænger af, hvorledes man vil stille sig til dette. Jeg tror, at der er Ækvivalent paa § 26 ogsaa for de sidste 15 Mill. Kr.

Men langt vigtigere er dog Spørgsmaalet, om vi med de nuværende Statsindtægter og de Forpligtelser, vi har i Henhold til bestaaende Love, kan regne med Balance i Fremtiden, og den højtærede Finansminister besvarer jo dette Spørgsmaal med Ja, idet hans Budgetopstilling, i hvilken han mener i det væsentlige at have regnet med samtlige Udgifter og Indtægter, der kan paaregnes efter bestaaende Love, udviser Balance. Jeg spørger saa, om denne Balance nu kan antages at ville holde. For at besvare Spørgsmaalet maa vi først gøre os klart, hvorvidt der kan undgaaes Overskridelser af de budgetterede Beløb. Jeg er nu sikker paa, at dette maa besvares benægtende. Jeg anerkender i øvrigt, at der som Regel er udfoldet en Bestræbelse for virkelig at komme til de Summer, som man i Øjeblikket maa antage vil blive de endelige.

Jeg har intet at indvende imod Indtægtsbudgetteringen, som jeg i det hele mener er forsvarligt og ædrueligt foretaget. Paa Udgiftssiden findes der imidlertid flere Punkter, hvor den højtærede Minister er kommet i Strid med det Princip, han har erklæret at ville følge, og har opført lavere Udgifter her, end man kan forudse. Jeg skal eksempelvis nævne paa Landbrugsministeriets Udgiftsside, at der i Henhold til Loven af 1920 om smitsomme Sygdomme hos Hus-